

הקדוש ברוך הוא - עשה כמו
הגוף והנפש. ואם אמר שהרי
אין לפלאכים גוף - בך זה, אבל
אינם יכולים לעשות מעשה עד
שתשתחף עליהם הנשמה עד
הקדושה ההיא, שהיא סיווע
של מעלה. ובגוניהם הללו, כל מה
שעשה, אריך את אותו סיוע

של מעלה מנגה.

אמר רבי יוסי, בשעה היה
שעתיד הקדוש ברוך הוא
להחיות מתים, והנה סוף כל
[minutes] עמקים [עתיקם] יהיה
בארכעים, וגור הדין - (דברים כה)
ארבעים יפנו לא יסיף. סוף
היליכתם של ישראל במדבר
בשנת הארבעים. ארבעים שנה
לכם תחית הגוף ממתנת לו
הנשמה הארץ ישראל. בשנת
הארבעים יקומו הגופות מן
העפר. בארכעים נכלא הגשם,
זהו שבטות (בראשית) ויהי הגשם
על הארץ ארבעים יום, וכתווב
ויהי מ咒 ארבעים יום ויפתח
נח.

ומן גאלתם של ישראל בשנת
הארבעים הוא, ובזמנים בא
ישוב העולם, שהוא היובל.
החוורת הנשמה לגוף בשנת
הארבעים שהמתינה לו בארץ
ישראל. וזה שפטוב ויהי יצחק
בן ארבעים שנה, שהמתינו לאור.
בקחו את רבקה - בהכנסתה
בגוף המזpun לו. באורה שעה
בהכנסתה בו, אין פאות
וכסופם אלא להנות מזיו
השכינה ולזון מירוח. זהו
שפטוב (שיר א) ישקני מנשיקות
פייה. אמר רבי אבא, ישקני
יפרנסני. שאין פרנסתן אלא להנות ולזון מזיה
להנות ולזון מזיה של מעלה. אמר רבי יוסי, סוף הפסוק מוכית,
בת בתואל בת בתו של אל. رب הונא אמר, לא בך הוא,
ואנא הוית בכרבי הים ושמענא דך הוינו קראן לההוא

תנן במתניתין דין, דבר הדבד קדשא בריך הוא, עבר
בגון גופא ונשמה, ואי מימא דהא לית גופא
לפלאחים, כל בך. אבל לית איננו יכולין למperf
עובדתא, עד שישתperf בהו ההייא נשמה קדישא, דהיא
סיווע דלעילא, ובהאי גווני כל מאי דעבד אצטיך
לההוא סיווע דלעילא מגניה.

אמר רבי יוסי, בההייא שעטאה דזמין קדשא בריך הוא
לאחיה מתיא, והוא סופה כל (ס"א עתקין), עמיין
(ס"א עתקין) בארכעים להו. וגבור קיים, (דברים כה) ארבעים
ינכו לא יסיף. סוף הליכתם של ישראל במדבר בשנת
הארבעים. ארבעים שנה קודם תחית הגוף, ממתנת לו
הנשמה הארץ ישראל. בשנת הארבעים יקומו הגופות
מעפרה. בארכעים נכלא הגשם, קדא הוא דכתיב,
(בראשית ז) ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום, ובתיב
(בראשית ז) ויהי מ咒 ארבעים יום ויפתח נח.

זמנ גואלם של ישראל, בשנת הארבעים הוא.
ובזמנים אתה ישוב עלמא, דהיא היובל. החזרת
הנשמה לגוף, בשנת הארבעים, שהמתינה לו בארץ
ישראל. קדא הוא דכתיב ויהי יצחק בן ארבעים שנה,
שהמתין לגוף.

בלחתו את רבקה, בהכנסתה בגוף המזpun לו. באורה
שעה בהכנסתה בו, אין פאות וכסופם אלא
ליינות מזיו השכינה ולזון מזיה, קדא הוא דכתיב,
(שיר השירים א) ישקני מנשיקות פייה. אמר רבי אבא,
ישקני פרנסני, שאין פרנסתן אלא להנות ולזון מזיה
של מעלה. אמר רבי יוסי סופיה דקרה מוכח דכתיב,
(שיר השירים א) כי טובים דורך מין.

בת בתואל בת בתו של אל. رب הונא אמר, לא בך הוא,
ולזון מזיה בכרבי הים ושמענא דך הוינו קראן לההוא
להנות ולזון מזיה של מעלה. אמר רבי יוסי, סוף הפסוק מוכית,
בת בתו של אל. رب הונא אמר, לא בך הוא. אוטו שנשאך בקר מצל הגוף. שאלהי
קוראים לאותו העצם שעל השדרה, אוטו שנשאך בקר מצל הגוף. שאלהי